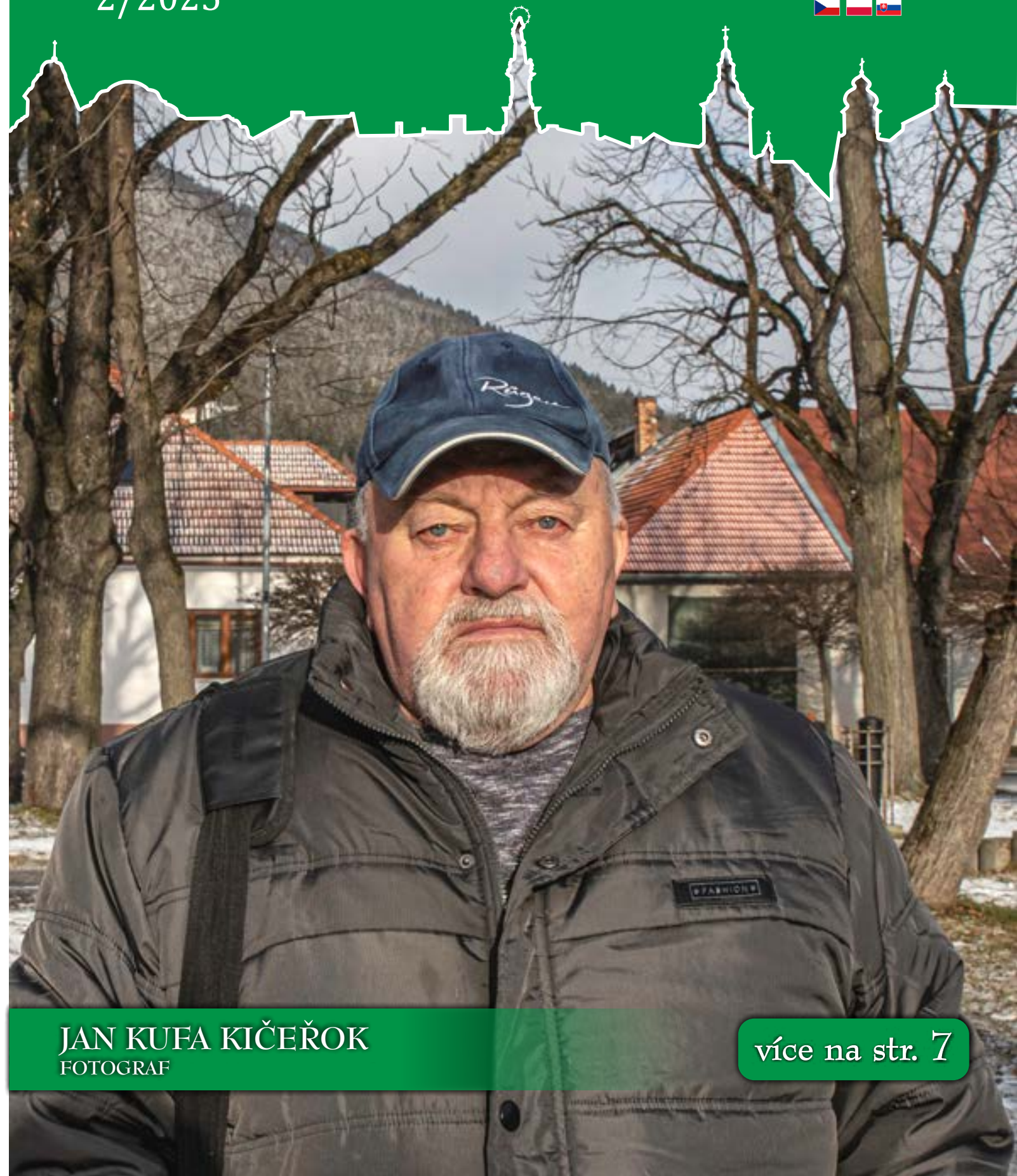

JACKi ZPRAVODAJ

2/2025

KULTURA ~ SPORT

www.jackijablunkov.cz

JAN KUFA KIČEŘOK
FOTOGRAF

více na str. 7

POČÍTAT NAŠE DNY, O TOM NÁS POUČ, A UVEDEME DO SRDCE MOUDROST. Žalm 90,12

Počítat se učí už ty nejmenší děti. Syn uměl sotva chodit, ale rychle si „spočítal“, že dvě ruce jsou dva bonbóny od dědy a když stačí rychle jeden sníst, dostane ještě třetí do prázdné dlaně. Jeden, dva, tři. Počítání nás provází celý život. Spravedlivě rozdělit čokoládu mezi sourozenci, drobné, které taťka vysype z peněženky, počet talířů, které musím uklidit z myčky. Dětem stačí desítky, nám dospělým spíše už tisíce. Spočítat se dá skoro všechno. Průměr známek ve škole, pravděpodobnost, jestli bude pršet, nebo to, jestli je moje BMI v normě. Spočítat se dá, kolik bych měla vydělat peněz, jakou spotřebu má moje auto, jestli je můj spánek časově v průměru. Počítají se sexuální partneři, nevlastní tatínci i výše alimentů. Potřebujeme spočítat daně nebo spotřebu elektrické energie. V adventu počítají děti políčka v čokoládovém adventním kalendáři, v červnu, kolik dnů zbývá do prázdnin.

Je ale ještě mnohem důležitější počítání. „Počítat naše dny, o tom nás pouč, a uvedeme do srdce moudrost.“ Počítat dny? Jak? Lehce spočítáme ty, co už máme za sebou, určitě je na to na internetu nějaká aplikace. Mě třeba vyšlo 18751 dnů. Ale co máme před sebou? To nevíme. Nevíme počet. Ale jsme vybídnuti k tomu, abychom si uspořádali svůj čas, který máme. To biblické počítání není o kvantitě, ale o kvalitě. Máme moudře hospodařit s časem, který jsme dostali. Moudře? Moudrý je ten, kdo žije s Bohem. Čas pro modlitbu, službu, pomoc, lásku, laskavost, milosrdenství, pro druhé... to je správně spočítaný čas.

Přeji vám požehnaný čas a moudré počítání.

Katechetka Hana Martýnková

Jablunkov, Mariánské nám. 1

Soutěž o nejlepší masopustní

KREPLIK

26. - 27. 2. 2025

Usmažené vzorky doneste do JACKi
ve středu od 8:00 do 16:00 nebo ve čtvrtek od 8:00 do 14:00,
porota je ohodnotí a 5 nejlepších ocení.

Vyhlášení proběhne 2. 3. 2025 v 17:00 hod. na MASOPUSTU

POGWARKI SPOD ŁOCHODZITEJ

POETA JABŁÓNKOWSKI ADAM SIKORA

W XIX wieku na Śląsku Cieszyńskim wielką popularność literacką zdobył **Adam Sikora** (1819–1871), tkacz i poeta z Jabłonkowa, który ukończył jedyne dwie klasy szkoły ludowej. Jest autorem dwóch tomów poezji religijnych pod tytułem „Pieśni nabożne”. Adam Sikora był zmuszony przerwać naukę i zarabiać na życie i rodzinę jako jabłonkowski tkacz. Ale ciężkie warunki materialne nie zdławiły w nim pragnienia nauki, rozwoju duchowego i talentu literackiego. Zaczynał pisać na zamówienie lokalnych wiersi a debiutował w prasie drukując wiersz „Pieśni o Krzyżu w Sałajce”. Wiersze pisał całe życie a porywistość roku po jego śmierci, w 1887 roku, synowie poety wydali jego „Pieśni nabożne”. Powstało w jego domu muzeum Adama Sikory, które gromadziło rękopisy i pamiątki po poecie, ale też roztomaite cynne archiwalia z dziejów Jabłonkowa.

Młody tkacz chętnie brał udział w pielgrzymkach do Kalwarii Zebrzydowskiej i Czynstochowy. Były to dla niego jedyne sposoby dla młodego człowieka, aby wyrwać się z kapłanów do świata, zobaczyć innych ludzi – co było dla poety Adama Sikory bardzo ważne – pogłębić swoje wiary. W kramach lokalnych sanktuariów maryjnych w Kalwarii i Czynstochowie nabywał księgi religijne, które dodatkowo pogłębiały jego duchowy rozwój. W 1848 roku, wydarzenia rewolucyjne Wiosny Ludów spowodowały, że w Jabłonkowie powołano gwardię narodową. Adam Sikora został wybrany do dziesięcioosobowej rady dowodzącej tą gwardią. Z tej okazji napisał pieśń lokalnościową do braci gwardzistów. Pisał też inne wiersze na roztomaite lokalności, ale najważniejszym jego powołaniem była poezja religijna. I tu wywalczył się miano niezrównanego mistrza poezji mistycznej i religijnej na Ziemi Cieszyńskiej.

W jego poezji można dostrzec też wóntek pedagogiczny. Poeta przestrzega przed pochopnym uleganiem złą modom miastowym i zachęca do podążania ścieżkami wytyczonymi przez ewangeliczne rady i przykazania:

DO MŁODUCHY

Kochana młodo, stan ci się przemiana,
Teraz z ciebie będzie ładna gospodynia,
Teraz będziesz miała klucze w swojej mocy,
Będziesz się musiała starać we dnie, w nocy.
Ale co ci powiem, słuchaj mojej rady,
Nie będzie na tobie nigdy żadnej wady.

Skoro się przebudzisz rano, prędko wstawaj
Wszystkim domownikom dobry przykład dawaj.
Nie sprzedawaj nigdy podaremnie zębów,
ak się zechcesz wadzić, wlej wody do gęby.
Nie czyn sobie nigdy dostatniej wygody,
Nie noś wieszotorów podług każdej mody.

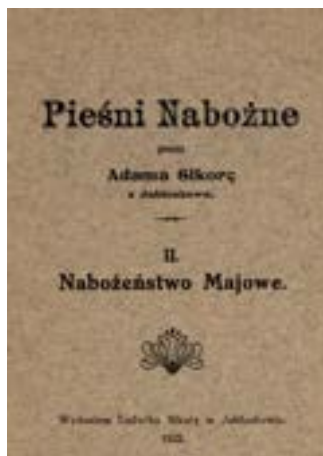
Nie kochaj pochlebcy, bądź oszczędną wszędzie,
Każdy z domowników chwalać cię będzie.
Ubogie dziecię przytulaj do siebie,
A to będzie dobra gospodyni z ciebie.

Kiedy w 1836 r. panowała w Jabłonkowie cholera i moc łofiar zabijała, małemu dziwyńci, które bawiło się w przy jabłonkowskiej fontannie, łobjawiał się anioł przekazując wieść, iż zaraza skończy się, jeśli Jabłonkowie wyruszą w procesję do Sałajki. Jabłonkowie wierni zorganizowali porządek pielgrzymki. Według podań ludowych kupa ludzi przebyło tam ścieżką do Sałajki na kolanach, a ich ufność i łofiar nie posłała na marne, bo w tym dniu umarł ostatni biedny na cholery. Zdarzono to Adam Sikora poetycko łopisał w słynnych „Pieśniach o cudownym Krzyżu św. w Górnej Łomnej”:

W Sałajce między górami
Jest miejsce słynne cudami,
Na którym stoi krzyż święty,
Na nim Pan Jezus rozpięty
Gotowy i w nocy dawać pomocy
To miejsce błogosławione
Było wtenczas objawione,
Gdy cholera panowała,
Lud okropnie mordowała
Ta niemoc, straszliwa, bardzo zaraźliwa
Tamże ich gorące głosy
Przebiły się aż w niebiosy
Pan Bóg na tym miejscu świętem
Był nad nimi żalem zdjęty.
Wszystko im przebaczył i zdrowie dać raczył.

Od tego czasu każdego roku w święta kościelne „Znaleźniono Krzyża świętego” i „Wywyższniono Krzyża świętego” udowajom się procesję z Jabłonkowa i lokalności do krzyża na Sałajce.

Z górskim pozdrowieniem
Andrzej Suszka z Rupinyki łod Fiedora

SALAŠNICTVÍ V BESKYDECH

PIOTR KOHUT A ANDRZEJ SUSZKA

Přednáška o salašnictví nejen našeho regionu

Centrum Pasterskie Koniaków

Prezentace knihy s verši psanými v nářečí

13.2.2025

17:00 hod.

Jablunkov, JACKi

Fot. Józef Michalek

JAKUB FARSKÝ

20.2.2025

16:00 hod.

Jablunkov, JACKi

RECITÁL S HUDBOU

Současný český spisovatel
pocházející z Karviné.

Autor knih Otec 98 - Realita dobra,
12 dní a dalších.

Člen hudební skupiny
The Wiped Weeks.

Jan Kufa Kičeřok

„Jen díky přírodě, která mi dala zrak, mohu vnímat své okolí přes hledáček fotoaparátu. Až si ho příroda vezme zpět, možná tady zůstane kratičký záznam o mém vidění.“

Mnoho z nás dokáže vnímat krásu kolem sebe, ale jen někteří mají talent zachytit ji v těch nejzajímavějších momentech pomocí fotoaparátu. Jedním z nich je Jan Kufa zvaný „Kičeřok“. Žasneme nad krásou jeho fotografií a ani netušíme, proč v nás vyvolávají tak magický pocit. Tato díla totiž nejsou nijak povrchní a pokaždé vnímáme obrovskou hloubku zobrazené přírody, portrétů nebo makro fotografií. Je to proto, že autor se nespokojí jen s tím, co vidí. Vždy zkoumá objekt i z pohledu vědění, studuje přírodu, vypráví si s lidmi, které fotí, jde až na dřev. Proto je jeho fotografie tak výjimečná.

Kde jste se narodil? Jste hodně spjat se svou rodnou vesnicí, tady se Slezskem?

Narodil jsem se v Mostech u Jablunkova. Jsem hodně spjat s tímto regionem a s přírodou. Je mi tady dobře na Jablunkovsku. Když vzpomínám na minulost, život zde byl jiný. Lidé si navzájem víc pomáhali a více spolu mluvili. Dědinské sváry tu byly vždycy, ale týkaly se jiných věcí. Lidé se hádali o meze, o zničenou úrodu při pasení krav, drželi však spolu, protože se potřebovali. Pomáhali si při seně, kopání brambor, půjčovali si věci potřebné pro hospodaření. Pak si sedli u svačiny a povídali si. Jako dítě jsem hodně rád chodil s mamkou na škubačky. Vždy jsem se těšil na bonbon, který musel být, aby drobné peří nedráždilo v krku. Nejlepší však byla vyprávění o strašidlech a

„utopcích“. I když jsem se pak večer bál, měl jsem to rád. V neděli se zas navštěvovalo rodinu, anebo se souseďe scházeli za stodolou, hrálo se třeba na harmoniku, zpívalo a opět nechybělo vyprávění. To mě ovlivnilo na celý život, a proto nejen rád vyprávím, ale taky moc rád poslouchám vyprávění. Jsem rád mezi lidmi.

Jak vznikla Vaše přezdívka „Kičeřok“?

Kdysi v každé vesnici bylo nějaké příjmení, které se hodně opakovalo a pro Mosty bylo typické zrovna Kufa. Aby lidé věděli, o koho jde, dávali si navzájem různé přezdívky, často podle místa, kde dotyčný bydlel. Přezdívka se pak dědila po generaci. Takže se říkalo do „Mikoľoška“ do Kufy, do „Muzyčky“ do Kufy, „Pod Lipy“ do Kufy, do „Józofka“ do Kufy.

Můj děda pocházel z Kičery, proto se mu říkalo do „Kičeřoka“. On to vnímal jako přezdívku a neměl to rád, pro mého otce a mě už to urážka nebyla. Když jsem začal vystavovat s Fotoklubem, byl tam taky Jan Kufa z Mostů, k nim se říkalo „Na zogródki“. Lidé si nás pletli, proto jsem si dal přídomek „Kičeřok“. Tak to vzniklo a už mi to zůstalo.

Kdy jste začal fotit?

Začal jsem fotit dost brzo, ještě jako školák. Když jsme pásli krávy, už mě zajímala příroda, všiml jsem si krásy lesů, luk a potůčků. Moje mamka v mládí, ještě za války, když byla na borůvkách, našla v lese fotoaparát značky Zeissikon tzv. „měcháč“ na tzv. svitkový film 6 x 9. Díky tomu jsem začal zkoušet fotit to, co jsem viděl kolem sebe, ale moc mi to nešlo.

První výuku s focením a se vznikem fotek jsem absolvoval u Janka Sikory, kde se říkalo do „Olbera“. On měl svou „fotografickou komoru“ ve sklepě u brambor, kde bylo zatemněno. Sám jsem pak začal zkoušet dělat fotky. Misky na vývojku a ustalovač byly pro mě, jako školáka, nedostupné. Proto jsem používal maminčiny kastrůlky. Od vývojky byly tak černé, že jsem je musel v potoce dřít pískem. To byly moje začátky. Pak bylo období, kdy jsem nefotil vůbec. Když jsem se pak oženil a přišly děti, k focení jsem se vrátil. Tehdy jsem si koupil svůj první malý foťáček značky Smena na kinofilm za 300,- Kč.

Byl někdo pro Vás vzorem?

V tomhle směru jsem měl velké štěstí. Díky tomu, že jsem začal pracovat v Sanatoriu Jablunkov, jsem se seznámil s Jendou Kufou. Od něho jsem získal hodně znalostí, nejen co se týče práce, ale i fotografování. S ním jsem začal taky s barevnými fotkami. Dělal jsme je snad jako první v Jablunkově. Pro fotografický papír na barevnou fotografii se muselo jezdit až do Ostravy, kde byla pobočka firmy Foma z Hradce Králové. Chemikálie do tanků musely mít předepsanou teplotu, u barevné fotografie je to hodně důležité. Tolerance je jen půl stupně, protože pak by fotka získala jiné barvy. Taky zkoušky barev čili sladění filmu s papírem, se musely dělat za denního světla, aby barvy vypadaly věrně. Trvalo to dlouho. Časem jsme už byli schopni třeba při focení svatby do druhého dne udělat fotky. V tomhle jsme byli myslím průkopníci na Jablunkovsku.

Měli jste nějakou skupinu nadšenců fotografie?

Na začátku jsme měli v Jablunkově fotokroužek. V té době jsem dělal ještě fotky malého formátu, do velikosti 13 cm x 18 cm. Někteří už sice

dělali větší formát, ale tajili postupy. Kdysi to prostě takhle fungovalo. Proto jsem větší formát začal zkoušet sám. Přece jenom mi to nedalo, nic jsem nikomu neřekl a přihlásil jsem se na školu na obor „Výtvarná fotografie“ do Ostravy na Hulváky, který vedl B. Sousedík. To bylo v 70. letech. Na škole byli i studenti ze Slovenska a Polska. Bavilo mě to a časem jsem začal ve focení vynikat. I když jsem školu nedokončil, hodně jsem se naučil, co se týče skladby obrazu, jak zaujmout diváka a různé jiné vychytávky. Ve škole nás učili, že je zbytečné tajit technické postupy, protože vidění každého člověka je jiné a pro fotku je třeba mít dobré nápady. Témata výuky s domácími úkoly jsem pak přenesl tehdy ještě do fotokroužku.

Pak už to byl Fotoklub?

Vašek Legierský byl iniciátorem, že se z fotokroužku stal Fotoklub Jablunkov, který jsem vedl sedm let. Bylo to v roce 1987 a jeho členem jsem zůstal 30 let. Rozrostli jsme se,

přibýlo administrativy. Chodilo se na výstavy, povídalo se o fotkách a na tom se člověk učil. Dokonce jsme se dohodli s Vladkem Valašským z Milíkovy, že se jakoby budeme mezi sebou přít ohledně postupů a hodnocení obrazu. Tak jsme vzbuzovali zájem u ostatních o různé způsoby focení. Lidé se mylně domnívají, že můžou fotit cokoli a nemusí o tom přemýšlet. Pak je ovšem dobrá fotka věcí náhody.

Jaký fotoaparát používáte, je důležité mít drahý fotoaparát?

Dlouho jsem se bránil digitálním fotoaparátům. Myslel jsem si, že analogu zůstanu věrný, ale už v 80. letech jsem si koupil první digitální fotoaparát. Koupil jsem ho hlavně kvůli retuši, to mi hodně práce ušetřilo. Na škole jsem měl ještě Nikon na kinofilm a taky ruský fotoaparát Zenit na střední

formát, políčka 6 x 6. Foťák nemusí být až tak kvalitní a drahý, když bychom pak všechny jeho funkce nevyužili. Musí být hlavně spolehlivý a musíme se ho naučit ovládat. Na obrovské fotky je nutná už dražší optika.

Jaký formát fotek je pro Vás nejlepší?

Nejraději dělám fotografie 50 cm x 70 cm, na to jsem se zaměřil. Na větší fotografii je lépe vidět její kvalita. Nechci, aby se fotografie leskly, proto na ně nedávám sklo a taky kvůli tomu používám polo matný fotografický papír. Zdá se mi to takové jemnější. Fotky podlepuji tvrdším kartonem pomocí oboustranné lepicí fólie a používám rámy. Mé větší fotografie vznikly v rámci projektu „Seznámení s umělci“, který dělala Knihovna Trinec. Byly na autobusových zastávkách v Trinci. Největší moje fotka je v Ursusu v Dolní Lomné. Zobrazuje splav na řece Lomné a má rozměry 430 cm x 180 cm.

Jaká témata si vybíráte pro svoje fotografie?

Myslím si, že každý fotograf začíná s krajinou, tak jako já. Považuji panoramatickou krajinu za nejtěžší fotografii vůbec. Tam je třeba hlídat světlo, roční období a mnoho dalších faktorů. Je to hodně složité, a nakonec jsem se tomu nevěnoval až tolik. Pak jsem detailizoval krajinu, hledal konkrétní tvary. Vždy se mi líbily makrofotografie, jen jsem si musel pořídit k tomu vybavení.

Jak se tenhle svět fotí?

Makro je úžasný svět, může to být cokoli. Baví mě fotit brouky, včelky, obecně život malých zvířátek a taky různých rostlin. Člověk žasne, kolik jich žije všude kolem nás. Díky tomu se učím nejen techniku focení, hloubku, ostrost, jak zachytit brouka, který se hýbe a nedá se použít stativ, ale taky ten makro svět poznávám. Tenhle svět je neskutečně zajímavý. Například motýl Modrásek nasadí vajíčka na kvítečka a feromony vajíček jsou stejné, jak u mravenců. Mravenci si je odnesou do svého mraveniště, ty se přemění na housenku, která má ještě pořád mravenčí feromony. Housenka si tam proto vesele žije a pojídá mravenčí vajíčka. Pak se zakuklí a když se z ní vylhne motýl, který už nemá mravenčí feromony, musí prchat. To mě fascinuje, taky proto mě baví fotit makro svět. To, co

je kolem nás, toho si člověk často míň všímá. U focení makro jsem zjistil, že nejvíc fotek mám z vlastní zahrady. Je třeba se jen umět dívat.

V souvislosti s tím budete mít teď od února rubriku v našem Zpravodaji. Na co se mohou čtenáři těšit?

Mám známé, kteří studovali entomologii, ornitologii a botaniku. Proto se v rubrice objeví nejen krásné fotky z makro světa, ale bude i odborný popis života konkrétního ptáčka, brouka, či rostliny. Jak to zvířátko žije, čím se živí, s kterou rostlinou je v symbióze. Chtěl bych, aby lidé pochopili, že příroda má svůj řád a jak je důležité, aby vše na sebe navazovalo. Možná pak nechají kousek zahrady nepokosené, aby tam mohli zůstat ti broučci a koloběh života nebyl narušen.

Kromě toho je Vaší specializací portrét. Myslíte si, že máte zvláštní dar dokonale vystihnout povahu, duši člověka, kterého fotíte?

Kdysi jsem kradl portréty, nenápadně někoho vyfotil. Teď už se vždy zeptám, ale pak je každý strnulý, anebo se jde učesat, upravit. Nemyslím si, že mám k focení portrétů speciální talent, spíš se o mě říká, že umím s lidmi mluvit. Není to z mé strany cílené, já ty lidi obdivuji, vidím v nich jejich osud. Poznám to z očí, z vrásek na tváři, z mimiky. Když si s nimi povídám, oni v tu chvíli zvláchní a natolik se zaberou do povídání, že jsou pak přirození. V těchto okamžicích je fotím. Příběhy starých lidí jsou velmi zajímavé. Když mi vypráví, co všechno prožili, co všechno museli v životě zvládnout, překonat, kolikrát víc poslouchám, než fotím. Od focení portrétů, hlavně starých lidí, se asi nikdy neodpoutám. Občas se někdo hlásí, že už má věk na focení, ale já řeknu: „Ještě jsi nedozrál“.

Je něco, na co byste se chtěl v budoucnu zaměřit?

Hledám teď nová témata. Přemýšlel jsem o zátiší. Fotit staré domky, stodoly, nebo památné stromy. Pak jsem ještě fascinován vodou, rád

fotím krásné čisté potoky nebo vodopády a život kolem vody.

Máte raději černobílou anebo barevnou fotografii?

Některá fotografie vyžaduje barvu, jako třeba makro. Je důležité vidět barvu zvířat, broučků, ptáčků a rostlin. Jednu dobu jsem fotil portréty starých lidí černobíle a mladých barevně. Pak jsem zjistil, že to není nutné, líbí se mi víc černobíle provedení. Když fotím staré domy, zátiší, která mají specifickou atmosféru, barva moderních věcí, které si lidé pořizují do svých starých domovů, by je narušovala. Černobílá fotografie to zniveluje.

Máte vlastní oblíbenou fotografii?

Těžko říct, která by mě úplně nadchla. Pro mě je vždy nejdůležitější, aby fotografie měla příběh. Vždy si vzpomenu na „Dobráka“ z Dolní Lomné. Zvláštní byl tím, že byl považován za nějakého maskota obce. Znal jsem ho ještě z doby, když pracoval v lese. Byl to člověk sečtělý, chytrý, nesmírně pracovitý a hrozně hodný. Jen se nesměl napít. Pak se z něho stával někdo úplně jiný. První jeho portrét vznikl v době, když se léčil v Sanatoriu. Další portrét, který mám rád, je fotografie modelky z Čadce, kterou jsem fotil poprvé, když ještě nebyla známá. Pak jsem ji fotil později, když

už byla více ženou, změnila se. Dal jsem jí pár velkých fotografií a nabídnul, že bych s ní rád udělal časosběrné snímky. Uvidím, jestli se to povede. Když je však žena krásná a přitom namyšlená, už se mi nelíbí, takovou bych nefotil.

Získal jste nějaká ocenění za Vaše fotografie?

Kdysi jsem posílal fotky do soutěží, teď už ne. Cením si třeba stříbrné medaile z Turnova ze soutěže s mezinárodní účastí. Získal jsem hodně ocenění, ale nevím kolik, ani kde je mám. Jsem spíš rád, když někdo řekne, že se mu moje fotky líbí. Možná byl pro mě důležitější moment, když jsem se oprostil od snahy někoho napodobovat. Každý to ze začátku dělá, ale pak jsem si řekl: „Proč“? Začal jsem fotit to, co se mi líbí a tehdy mi začalo být s fotografií nejlíp. Fotografie je můj nejlepší kamarád, který mě nikdy nezklame, neopustí, a pokud ano, tak to bude buď mojí vinou anebo přírody.

Kde vystavujete?

Po celé republice, na Slovensku, v Maďarsku v Salgótarján, v Polsku v Rybniku, taky jsem hodně vystavoval s Fotoklubem, teď už jen autorské výstavy. Jednou mi kolega říkal, že má 138. výstavu. Já svoje výstavy nikdy nepočítal, jen vím, že těch autorských bylo už víc než 50. Teď budu mít od 27. 2. výstavu v Dřevěnce na Fojtství v Mostech u Jablunkova.

Upravujete hodně svoje fotografie?

Ono bylo nutné vždy fotografie upravovat, i ty analogové. Retuše byly tehdy náročné. Na vady jako prach se dokonce muselo těžce shánět štětečky z jezevčí srsti. Já retušuji dodnes, rušivá místa musí pryč, aby neodtahovaly pozornost z hlavního motivu. Pak jsou finty na to, jak udělat vlající vlasy nebo vodu

jako mléko. Nemám však rád, když se fotografie nějakým způsobem deformuje, nebo upravuje na abstrakci. Pokud by deformace měla nějaké opodstatnění, nebo sdělovala nějakou myšlenku, teprve pak by to mělo smysl.

Co si myslíte o fotkách, které vytváří v dnešní době tak populární umělá inteligence?

Abych pravdu řekl, mám strach, aby to neovládlo něco, co se nám vymkne z rukou. Umělá inteligence nikdy neudělá to, co člověk. Jsou to posbírané informace a rychle, v pár sekundách vytvořený z nich obraz. Už to nejsem já, ani nikdo jiný a nedá se tomu věřit. Originalita se mi líbí víc.

Vydal jste i knížky. „Od portrétu k dokumentu“ a „Čas přistižen při činu“. Co obsahují?

Seznámil jsem se s fotografem pralesů a parků Herbertem Tylem. On

dělal asistenta Rudolfovi Jandovi, který jako první zdokumentoval prales Mionší a vydal o něm knížku ještě před válkou. Herbert viděl moje fotky a přesvědčoval mě k tomu, abych vydal svou knížku. Tak vznikla první moje kniha s portréty a jedním příběhem ve spolupráci s Milanem Motykou, který je autorem textů. Později portrétů s příběhy přibývalo a vznikla druhá kniha. Myslím si, že je pro čtenáře zajímavější, když vidí nejen fotku, ale dozvedí se, jak ten člověk žil.

Co děláte rád kromě focení?

Rád čtu vědecké časopisy, třeba National Geographic. Kromě toho chodím hodně mezi lidi, mám rád lidi. V poslední době mě chytlo luštění křížovek. Když se ráno vzbudím, hned si je беру ke kávě a luštím skoro v každé volné chvíli.

Chcete lidem díky svým fotografiím něco konkrétního sdělovat?

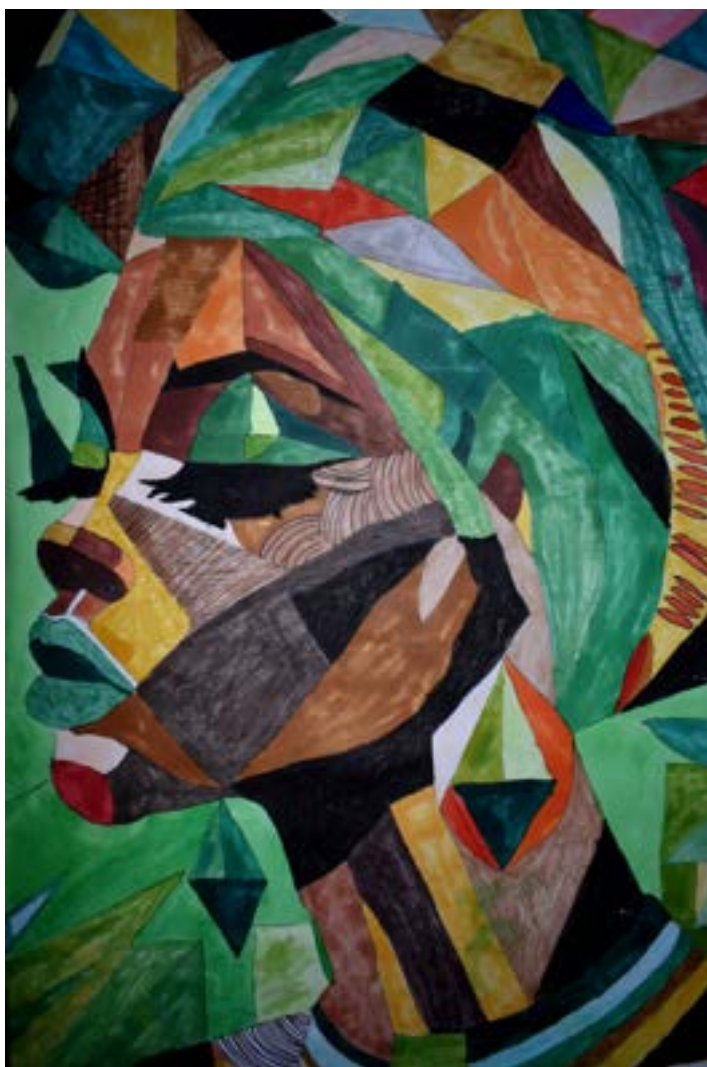
Chtěl bych, aby si lidé díky mým fotografiím a nové rubrice ve Zpravodaji více všimnuli krásy kolem sebe a aby sami zjistili, že by byla škoda o tyto poklady přírody přijít. Vzpomeňme si na nedávnou dobu, kolik bylo hmyzu přilepeného na sklech auta. Teď hmyz mizí a měli bychom přemýšlet, co by se dalo změnit, aby nezanikaly další a další druhy rostlin a živočichů. Jen pomalým návratem civilizace zpět dokážeme odvrátit zánik přírody.

Děkujeme za rozhovor a přejeeme hodně dalších objevů krás přírody.

Irena Jurgová

(Foto: archiv Jan Kufa Kičeřok)

BÁRA art

KAZDOVÁ

vernisaž výstavy

10.2.2025 od 17:00 hod.

JACKi, Jablunkov

Čeká Vás abstraktní umění, akrylové,
akvarelové malby a další.

Vernisaž s iluminescenčním překvapením.

Výstava potrvá do 4. 3. 2025

KLUB PRO RODIČE S DĚTMI

barvy a tvary

12. 2. 2025

9:00 HOD.

JABLUNKOV, KNIHOVNA

SENSORY PLAY
KNIŽNÍ TIPY
KRESLENÍ, TVOŘENÍ
UKÁZKA HER A HRAČEK
DROBNÉ OBČERSTVENÍ

PRO DĚTI OD 2 DO 5 LET. REZERVACE NA TEL. 777 975 217

POHÁDKOVÁ SOBOTA

8. 2. 2025

17:00 hod.

Jablunkov, sál radnice

**KLAUNI Z
BALÓNKOVÁ**

**BAREVNÁ EXPEDICE
DO RÍŠE FANTAZIE**

Klaun Chytrolín ukáže dětem, co se děje u nich v Balónkově a taky co se mu někdy zdá, když jde spát. Společně s klaunem se objeví mezi dětmi i lední medvěd TOM.

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ

Jarní prázdniny

17. - 21. 2. 2025
Jablunkov, knihovna

s knihovnou

PONDĚLÍ

17. 2. 2025

9:00 - 11:00, 13:00 - 15:00

TŘPYTIVÍ MOTÝLCI

knihovna, Jablunkov

STŘEDA

19. 2. 2025

9:00 - 11:00, 13:00 - 15:00

OBÁLKA KNIHY

knihovna, Jablunkov

ÚTERÝ

18. 2. 2025

9:00 - 11:00, 13:00 - 15:00

PŘÁNÍ PRO MAMINKU

knihovna, Jablunkov

ČTVRTEK

20. 2. 2025

9:00 - 11:00, 13:00 - 15:00

KVĚTINOVÉ TVOŘENÍ

knihovna, Jablunkov

PÁTEK

21. 2. 2025

9:00 - 11:00, 13:00 - 15:00

KORÁLKOVÁNÍ

knihovna, Jablunkov

Vstupné zdarma, nutná rezervace na tel. č. 777 975 217

Jarní prázdniny s kinem

PONDĚLÍ

17. 2. 2025, 9:00 hod.

KRÁLOVSTVÍ KOČEK

kinosál JACKi

STŘEDA

19. 2. 2025, 9:00 hod.

SUPERSKRÍTKOVÉ

kinosál JACKi

17. a 19. 2. 2025
Jablunkov, kino Mír

VSTUPNÉ
ZDARMA

Mlynařík dlouhoocasý

Mlynařík dlouhoocasý patří k našim nejmenším ptáčkům. Jméno patrně dostal podle převládající bílé barvy svého tělíčka. Malá hejna mlynaříků můžeme zahlédnout právě nyní – v zahradách, parcích, případně i v listnatých lesích či v břehových porostech podél toků. Na krmítkách moc častí nebývají.

Ačkoliv je příbuzný sýkorkám, na první pohled připomíná spíše konipase bílého. Na rozdíl od elegantního a uhlazeného konipase ovšem mlynařík vypadá spíše jako černobílá kulička peří s drobným zobáčkem a s velice dlouhým vlnitým ocáskem. Sameček i samička jsou zbarveny stejně.

Mlynařík hnízdí dvakrát ročně. Za ideálních podmínek by to znamenalo kolem dvaceti odchovaných mláďat ročně, na konečném stavu vyvedených mláďat se však podepisuje úmrtnost v průběhu hnízdění, případně nedostatek potravy v nepříznivých podmínkách. Za ztráty na mláďatech je někdy odpovědná i sojka obecná. I přesto je mlynařík v přírodě velkým pomocníkem při hubení hmyzu – jeho potrava je téměř výlučně živočišná. Potravu obratně hledá i na těch nejtenčích větvičkách, často i zavěšen jednou nožkou za větvičku hlavou dolů.

Tento malý akrobat projevuje velkou šikovnost i při stavbě důkladného vejcovitého hnízda, které si pár staví 8-14 dní (někdy i déle) vysoko v hustých větvích na rozvětvení kmeňů. Je to malé umělecké dílo spletené z mechů, lišejníků či jiných rostlinných materiálů a dokonce pavučin. Uvnitř je vystláno peřím, případně i srstí, takže malí ptáčci mají v hnízdě to největší pohodlí. Hnízdo je společným dílem, staví ho sameček i samička. Dlouhý ocásek samičky při

hnízdění někdy z hnízda čouhá, jindy se ale ohne a narovná se až nějakou dobu po vyhnízdění mláďat. Na vajíčkách sedí samice a samec ji krmí. Poté, co se po cca 14 dnech z vajíček vylíhnou mláďata, projeví se podivuhodná soudržnost mlynaříků – s péčí o mláďata rodičům pomáhá několik dobrovolných pomocníků - tzv. pěstounů. Jedná se o nehnízdící mláďata z předchozího hnízdění nebo dokonce dospělce z okolí, kteří z nějakého důvodu zahnízdili neúspěšně. Asi po 14 dnech mláďata opouštějí hnízdo, jsou však nadále krmena drobným hmyzem v okolí hnízda.

Na podzim se mlynaříci sdružují do malých hejn, které obvykle zahrnují 10-30 jedinců. Hejna mlynaříků jsou velmi specifická. Sdružují se do nich ptáci širší rodiny, kteří se navzájem znají – dva až tři sousední páry a jejich vyvedená mláďata a hájí společné zimní teritorium. Pokud zimní teploty silně klesnou, tisknou se k sobě na větví a vzájemně se zahřívají.

Zatímco jejich hlas je v hnízdním období tiché a nevýrazné cvrlikání, v zimním období jsou mlynaříci v hejnu v neustálém vzájemném hlasovém kontaktu a nahlas cvrlikají. Mají vytvořený perfektní systém varování proti dravcům či jiným predátorům – jakmile spatří přelétávajícího dravce, spustí sborový hlasitý alarm. Toto kolektivní varování je výhodné i pro hejna jiných ptáků, kteří se proto k hejnům mlynaříků přidávají nebo se alespoň zdržují v jejich blízkosti či na jejich doslech. Tyto malé zpěváčky proto dříve uslyšíme, než zahlédneme.

RNDr. Magdaléna Roháčová, Ph.D.

Makro foto: Jan Kufa Kičeřok

MASOPUST

2. 3. 2024

Jablunkov

prostranství před JACKi

- 14:00 Masopustní průvod, program pro děti
- 15:00 František Uher - Šlágr TV
- 16:00 Žongléři
- 16:30 Kapela Bezmiana
- 17:00 Vyhodnocení soutěže o nejlepší KREPLIK
- 17:15 Žongléři

Stánkový prodej masopustních pochutin
Grilované sele
Divadelní soubor KUKUČ

KALENDÁRIUM AKCÍ Jablunkov a okolí

ÚNOR 2025

1. 2. - 31. 3. 2025

BESKYDSKÝ PRŮZKUMNÍK

Památeční stromy
Beskydy
Pořádá: JACKi

1. 2. - 2. 2. 2025

VÍKEND SLEZSKÉ KUCHYNĚ

... aneb jak šmakuje po našem
Mosty u Jablunkova, Chata Skalka
Pořádá: Chata Skalka

1. 2. 2025 od 10:00 hod.

KOUZELNÝ DEN

Den pro tvé tělo, mysl a duši
Jablunkov, sál radnice
Pořádá: JACKi

7. 2. 2025 od 15:30 hod.

DRÁTKOVÁNÍ

Kurz
Nýdek, Dřeviónka Nýdek
Pořádá: Dřeviónka Nýdek

8. 2. 2025 od 17:00 hod.

POHÁDKOVÁ SOBOTA

Klauni z Balónkova
Jablunkov, sál radnice
Pořádá: JACKi

10. 2. 2025 od 17:00 hod.

VERNISÁŽ VÝSTAVY

BÁRA KAZDOVÁ
Jablunkov, JACKi
Pořádá: JACKi

12. 2. 2025 od 9:00 do 11:00 hod.

KLUB PRO RODIČE S DĚTMI

Barvy a tvary
Jablunkov, knihovna
Pořádá: knihovna

13. 2. 2025 od 17:00 hod.

SALAŠNICTVÍ V BESKYDECH

Centrum Pasterskie w Koniakowie
Jablunkov, JACKi
Pořádá: JACKi

17. - 21. 2. 2025

JARNÍ PRÁZDNINY S KNIHOVNOU

Aktivita pro děti
Jablunkov, knihovna
Pořádá: knihovna

17. a 19. 2. 2025

JARNÍ PRÁZDNINY S KINEM

Promítání pro děti
Jablunkov, JACKi
Pořádá: kino Mír Jablunkov

6., 13. a 20. 2. 2025 od 9:00 do 15:00 hod.

PRÁZDNINOVÉ ČTVRTKY V DŘEVĚNCE

Výroba suvenýrů pro malé i velké
Mosty u Jablunkova, Dřevěnka na Fojtství
Pořádá: GOTIC

20. 2. 2025 od 16:00 hod.

JAKUB FARSKÝ

Recitál s hudbou, přednáška
Jablunkov, JACKi
Pořádá: JACKi

26. a 27. 2. 2025

SOUTĚŽ O NEJLEPŠÍ MASOPUSTNÍ KREPLIK

Tradiční, domácí koblihy
Jablunkov, JACKi
Pořádá: JACKi

2. 3. 2025 od 14:00 hod.

MASOPUST - MASOPUSTNÍ VESELÍ

Kulturní program a stánkový prodej
Jablunkov, prostranství před JACKi
Pořádá: JACKi

JACKi ZPRAVODAJ - periodický tisk územního samosprávného celku města Jablunkov. Adresa vydavatele: Jablunkovské centrum kultury a informací, p. o., Mariánské náměstí 1, 739 91 Jablunkov, IČ 47999764. Vychází měsíčně pod ev. č.: MK ČR E 23799 v nákladu 2100 ks. Místo vydání: JACKi Jablunkov. Odpovědná osoba: Mgr. Gabriela Niedoba, ředitelka JACKi. Přijem inzerce e-mail: jacki@jackijablunkov.cz, tel: 558 358 013; redakce si vyhrazuje právo na krácení a úpravu textů. Tisk KLEINWÄCHTER holding s.r.o., Čajkovského 1511, 738 02 Frýdek-Místek.